

siden Krigens Begyndelse, 6—700,000 Stykker aarlig; at normalt skulde en meget stor Udførsel finde Sted, og der maa nu ske en Udførsel udover det normale, det kræver Forholdene. Om den Pris, der i Lovforslaget er sat paa Kornet, skal jeg ikke sige ret meget. Det er allerede oplyst, at Landboforeningerne havde holdt paa 27 Kr. for Rug, 26 Kr. for Hvede og 24 Kr. for Foderkorn — det er omtrent den samme Pris paa Foderkorn som nu —, hvorimod Husmandsforeningerne holdt paa 23 Kr. for Rug og Hvede og 20 Kr. for Foderkorn. Jeg synes nu, det er lidt vanskeligt at begrunde en Nedgang i Kornpriserne under de nuværende Forhold, og som jeg sagde før, var alle nu blevet enige om, at Brødkornet maatte være højere i Pris end Foderkornet. Man maa heller ikke glemme, at Indtægten for det afstaaede Korn bliver i mange Tilfælde i mange Egne saa at sige Landmændenes eneste Indtægt, fordi der ikke levnes noget nævneværdigt til den dyriske Produktion. Jeg mener, at for mange Egenes Vedkommende vil det være meget usikkert, om den Pris, her er foreslaaet, af 26 Kr. virkelig dækker Driftsudgifterne paa den daarlige Jord. Man har vel anstillet Beregninger, der skulde have vist, at paa visse af de bedst drevne Gaarde paa Fyn vilde det kunne passe. Men man maa huske paa, at Driftsudgifterne er forholdsvis meget større paa daarligere Jorder. Det fremgaar alene deraf, at Sædekornet og Arbejdet er det samme, og at de kræver ikke blot den samme Kunstgødning, men endog mere. Vi ved, at medens man kan sige, at Kornprisen er fordoblet, er Prisen paa Kunstgødning, navnlig paa Superfosfat, 3 eller 4 Gange saa høj som før Krigen. Den meget ærede Prisreguleringskommission har nemlig glemt at sætte Maksimalpris paa den Slags Gødning. Man har anstillet den Betragtning, at Gødningskompagniet skulde tjene lige saa meget under som før Krigen, og i Henhold dertil har det kunnet givet ikke mindre end 45 pCt. i Udbytte i indeværende Aar. Jeg synes nok, at naar der sættes Maksimalpris paa andet, havde det ikke været urimeligt, om der ogsaa var kommet Maksimalpris paa Kunstgødning.

Jeg er glad ved, at efter Lovforslaget bortfalder Betalingen efter hollandsk Vægt, og jeg anerkender ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister i sin Tale sagde, at de 50 Mill. Kr., som Loven vil kræve af Statskassen, ikke betragtes som Understøttelse til Landbruget. Nej, det

er rigtigt nok, at det er en Dyrtidshjælp til hele Landets Befolkning. Angaaende Kartofler, som ogsaa omhandles i Lovforslaget, vil jeg sige, at jeg tror, det vilde være i høj Grad ønskeligt, maaske næsten nødvendigt, at Fodringsforbudet for Kartofler ophæves, naar de tidlige og mindre holdbare Kartofler begynder at modnes, for at Landmændene kan bruge disse Kartofler til deres halvstore for-sultne Svin, saa at de kan blive tjenlige til Levering.

Idet jeg slutter med at anbefale Lovforslaget, ønsker jeg det, som sagt, ændret saaledes, at der ikke fratages Landmændene mere end nødvendigt, og at det sker paa en saadan Maade, at det ikke virker demoraliserende i Henseende til den Kontrol, der kræves. Men jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at være med til at give Indenrigsministeren Raadighed over 2—3 Mill. Tdr. Korn, og jeg ynder heller ikke, at der herved sættes et Skel indenfor Landbruget ved 15,000 Kr.s Jordværdi. Jeg ynder overhovedet ikke Skel indenfor Landbruget, hvad enten man sætter det paa dette eller et andet Sted. Den Sag, vi her behandler, maa alle Landmænd være med til at løfte. Vimaabestræbe os for at gøre det skrøbelige Ligningsgrundlag, som der er, saa retfærdigt som paa nogen Maade muligt, og indskrænke Ligningen til det nødvendige og tilstrækkelige. Gaar vi derudover, tror jeg at turde forudsige, at der vil skabes Vanskeligheder af alvorlig Art. Vil man, om jeg saa maa sige, klippe Landbruget nærmere til Bunden, vil det ikke være foreneligt med Hensynet til Samfundets virkelige Interesse.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Forskellige Talere har omtalt den store Græsmangel for Tiden og Nødvendigheden af at reducere Kvægbesætningerne, ogsaa naturligvis under Hensyn til den ringe Høst, der kan ventes, og det forekommer mig at være ikke blot et vigtigt, men et paatrængende Spørgsmaal. Man har endvidere talt om Ønskeligheden af at forøge Eksporten af Kvæg. Hvis en saadan Forøgelse er mulig, kan den Vanskelighed, vi er inde i, løses paa en ganske simpel og let Maade. Men det er ikke sikkert, at Vanskeligheden kan klares paa den Maade. Det skal jeg ikke